

PROIECT DE INTERVENȚIE BAZAT PE SRATEGIA LEARN

TITLUL PROIECTULUI

CONSILIEREA UNUI COPIL CU COMPORTAMENT DISRUPTIV

DEFINIREA PROBLEMELOR

Preșcolarul S.S. este în grupa mică la o grădiniță cu program prelungit în Fălticeni. Este un copil care are un comportament disruptiv, ridicând probleme atât părinților acasă, cât și doamnelor educatoare, la grădiniță.

Copilul este agresiv, lovește copiii și chiar pe doamnele educatoare, deranjează pe ceilalți colegi de la joacă, este agitat, neatent, nu participă activ la activități, refuză să respecte regulile grupei.

DESCRIEREA PROBLEMELOR

Sabin este un copil agitat, agresiv. Deranjează activitățile, nereușind să se concentreze, perturbă activitățile de învățare și de joc ale colegilor, lovește copiii dacă aceștia îl deranjează la joacă, se joacă mai mult singur, este agresiv dacă nu primește ce vrea.

Din cauza lipsei de concentrare și a agitației, are performanțe școlare scăzute. Este însă un copil cu o dezvoltare normală sub aspect cognitiv și motor.

Manifestările disruptive frecvente sunt: agresivitatea împotriva copiilor, nerespectarea regulilor grupei și a regulilor de conviețuire în grup, neimplicarea în activitățile de grup, plânge dacă nu este lăsat să facă ce vrea și ripostează prin comportamente neadecvate (se strâmbă la educatoare, lovește, bate din picioare). Discuțiile avute cu el și avertismentele mele sunt ignorate („pe o ureche îi intră și pe cealaltă îi ies”).

IDENTIFICAREA POSIBILILOR FACTORI DE FORMARE ȘI DEZVOLTARE A PROBLEMEI

Copilul locuiește cu părinții. Este mai mult în grija tatălui care îi găsește scuze pentru comportamentul dezadaptativ, acceptându-l și nefăcând nimic pentru corectare. Mama, deși conștientă de comportamentul disruptiv al copilului, îl alintă deoarece petrece foarte puțin timp cu el (lucrează aproximativ 10 ore pe zi).

Copilul a fost crescut de la vârsta de câteva luni de bunicii paterni, care l-au alintat.

IDENTIFICAREA FACTORILOR DE MENȚINERE ȘI DE ACTIVARE A PROBLEMEI

Unul dintre factorii care mențin problema comportamentală este acceptarea părinților (în special a tatălui): ei îi găsesc scuze, spun că așa e el sau că „are o zi mai proastă, doar toți avem câte una la fel”.

Apoi, un alt factor este etichetarea copilului: colegii îl evită, apreciază deja că el este „obraznic”; nu mai intră în conflicte cu el, lăsându-l să facă ce vrea.

În grupă, de multe ori, pentru a evita situațiile conflictuale, este lăsat să facă ce vrea. El alege atunci să nu participe la activități și merge într-un colț al grupei unde desfășoară alte activități.

Atitudinea colegilor nu-l deranjează în mod deosebit, el alegând să se joace singur și să-i trateze pe cei din jur fie cu indiferență, fie cu ostilitate.

PLANUL DE INTERVENȚIE

OBIECTIVUL DE LUNGĂ DURATĂ:

Diminuarea frecvenței comportamentului disruptiv al preșcolarului prin dezvoltarea abilităților sociale.

OBIECTIVE SPECIFICE:

- Dezvoltarea stimei de sine a copilului;
- Responsabilizarea preșcolarului prin exprimarea clară a așteptărilor pe care le avem de la el;
- Stimularea acceptării copilului de către ceilalți;
- Implicarea în activități ludice sau de învățare în scopul transferării responsabilităților către copil;
- Promovarea unui comportament pozitiv la copil prin relaționarea cu ceilalți.

STRATEGII DE INTERVENȚIE:

După ce am constatat care sunt problemele și care factorii cauzează comportamentul disruptiv al preșcolarului, am întocmit un plan de intervenție care se bazează pe strategia LEARN. Astfel, respectând cei 5 pași ai acestei strategii, am realizat următoarele activități specifice:

1.LIMITAREA

- Împreună cu copiii am stabilit niște reguli ale grupei care trebuie respectate de toți copiii.

Regulile grupei au fost formulate clar, pe înțelesul copiilor și au fost și ilustrate. Am așezat regulile pe un perete din grupă, la nivelul copiilor. În formularea regulilor l-am implicat în mod explicit și pe Sabin.

- Odată cu stabilirea regulilor, am stabilit și consecințele nerespectării acestora, precum și recompensele acordate în cazul respectării lor regulate. Astfel, recompensele constau în: posibilitatea de a alege un joc de desfășurat în grupă, timp de joacă cu un soft educațional la

calculator, posibilitatea de a mă ajuta la împărțirea materialelor. Consecințele nerespectării regulilor sunt: privarea de activități pe care copiii le îndrăgesc (joaca la nisip, joaca în parcul de distracții), timp petrecut pe „scăunelul de liniștire”, notarea într-un carnetel sau pe o grilă cu comportamente neadecvate (la 10 astfel de notări vor fi înștiințați și părinții), privarea copiilor de timp liber pentru activități la alegerea lor.

- Desfășurarea unor activități de rutină care le dezvoltă comportamentele dezirabile: salutul ridicarea a 2 degete pentru a răspunde atunci când știu, predarea lucrărilor abia după ce le-au fost semnate, curățenia la locul de joacă, ordinea la materialele cu care au lucrat.

- Aprecierea comportamentelor corecte, dezirabile ale copiilor, cu atenție deosebită asupra lui Sabin.

- Încercarea de a preîntâmpina situațiile de conflict- am acționat atunci când a fost nevoie.

2. AȘTEPTĂRILE

Această etapă presupune stabilirea clară a unui drum pe care elevii îl au de parcurs. În acest sens, în programul meu de intervenție, am realizat următoarele:

- Am stabilit clar obiectivele și țintele de atins, comunicându-le și copiilor pe înțelesul lor;

- Pentru a-și vizualiza progresele, am utilizat **cardurile cu puncte** (vezi anexa 1)- fișe în care , în fiecare zi a săptămânii, copilul primește un emoticon care ilustrează felul cum s-a comportat în grupă; am urmărit în oferirea emoticoanelor accesese de furie pe care le-a avut Sabin și agresivitatea cu colegii; la finalul săptămânii am numărat împreună emoticoanele vesel și pe cele triste și am observat care predomină; dacă predomină cele vesele, Sabin a primit o recompensă (timp petrecut la calculator- soft educațional), dacă cele triste predomină, a fost privat de o activitate pe care o îndrăgește (desene pe asfalt).

- Pentru ca preșcolarii să- și poată duce la bun sfârșit sarcinile , am afișat în fiecare zi jetoane care reprezintă programul zilei în scopul vizualizării de către copii și al dozării efortului.

- Pentru vizualizarea de către copii a comportamentelor lor pozitive, am făcut un **grafic de ajutor** ; când am observat un copil că ajută pe altul, că împarte jucăriile, că își așteaptă rândul fără să se împingă, am pus o bulină în dreptul numelui lui; la sfârșitul săptămânii, copiii care au acumulat cele mai multe buline au primit dreptul să aleagă un joc de desfășurat la activitățile liber- alese.

- Când elevii au avut probleme cu vizualizarea punctelor lor forte, am început cu evidențierea acestora pentru a le remedia pe cele slabe.

- Nu în ultimul rând, pentru a asigura un climat favorabil atingerii obiectivelor și lucrului în grupă, am fost atentă la condițiile de mediu: am aerisit grupa mereu, am ținut ușa închisă pentru a nu fi disturbați de zgomotele de pe hol, am asigurat o lumină de calitate și un ambient plăcut.

3. ACCEPTAREA

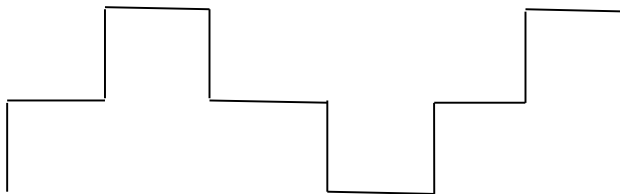
Această etapă a fost realizată prin:

- Prezentarea unei **povești terapeutice** (vezi anexa 2) care a arătat copiilor că suntem diferiți, dar valoroși fiecare; prin această poveste am introdus în clasă idei de acceptare.
- Implicarea copilului în activități prin desemnarea lui ca și conducător .
- Încurajarea preșcolarului în a-ți exprima gândurile și emoțiile și discutarea cu ceilalți copii despre acestea.
- Asigurarea unui mediu sigur, plin de afectivitate.
- Implicarea copilului în rezolvarea unor sarcini de grup.
- Apropierea mea de copii prin discuții libere, destăinuiți, desfășurarea unor jocuri libere cu aceștia, corectitudine și toleranță.

4. RETRAGEREA

Scopul acestei etape este transferarea responsabilității către copil. Astfel, pentru a realiza această etapă, am desfășurat activități precum:

- Realizarea unui portofoliu al grupei în care sunt puse lucrări de care ei sunt mândri; astfel, ei au mobilizați să realizeze lucrări cât mai valoroase.
- Completarea „Jurnalului grupei” cu întâmplări, experiențe ale grupei; copiii s-au simțit valorizați deoarece ei au ales activitățile care să fie consemnate în Jurnal și tot ei au dictat impresiile pe care eu le-am notat; Sabin a fost foarte încântat că am consemnat în jurnal ziua lui , am scris urările copiilor și am lipit și fotografii.
- Pentru Sabin, am făcut o scară cu ajutorul căreia am aplicat strategia „**Pașii către reușită**”; de câte ori avea un comportament care ajuta grupul, mergea pe o treaptă în sus, de câte ori avea un comportament egoist sau agresiv, mergea pe o treaptă în jos; la sfârșitul săptămânii am analizat pe care nivel se află, sus sau jos, și ce înseamnă acest lucru; când era cazul, îl avertizam: „Sabin, mi se pare că iar mergi în jos.” Sau „Nu cred că acest comportament te va ajuta să urci scara”.

5. RELAȚIONAREA

Cea din urmă etapă a intervenției constă în conectarea părților care participă la programul de intervenție. Este important ca preșcolarul să relaționeze pozitiv cu colegii, cu educatoarele, dar și cu părinții, Fără implicarea părinților și alinierea acestora la programul de consiliere, rezultatele nu vor fi cele scontate.

- Am informat mereu părinții cu privire la comportamentul copilului pentru ca acesta să știe că nu poate crea „situații de prăpastie” între mine și părinții săi.
- Am creat o grilă pe baza căreia am făcut un **raport zilnic** pentru acasă al comportamentului copilului (vezi anexa 3); raportul poartă semnătura mea și a părintelui pentru a fi sigură că au luat la cunoștință; același raport zilnic a fost făcut și de părinți pentru mine pentru a observa dacă există discrepanțe între comportamentul lui de acasă și cel de la grădiniță.

EVALUAREA INTERVENȚIEI

Pentru a vedea care sunt rezultatele aplicării acestui proiect de intervenție la nivelul comportamental și atitudinal al preșcolarului, am completat o grilă de observare timp de 1 săptămână. În urma analizei grilei de observație, am constatat:

- Dezvoltarea unor abilități sociale;
- Creșterea capacității de exprimare a emoțiilor;
- O reducere a frecvenței comportamentelor agresive;
- Respectarea regulilor grupei;
- O mai bună implicare în activitățile instructiv- educative.

BIBLIOGRAFIE:

- Băban, A.(2001). *Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de direcție și consiliere*, Editura Asociația de Științe Cognitive din România, Cluj- Napoca.
- Olsen, J. , NielseN, Th. (2009). *Noi metode și strategii pentru managementul clasei*, Editura DPH, București.
- www.anidescoala.ro.

ANEXA 1

CARDUL CU PUNCTE

	SAPTAMANA 1	SAPTAMANA 2	SAPTAMANA 3	SAPTAMANA 4
LUNI				
MARTI				
MIERCURI				
JOI				
VINERI				
TOATA SAPTAMANA				

ANEXA 2

Săndel, peștișorul cel plat – Virginia Waters

”Doamne” spuse Săndel, Peștișorul cel Plat, ”mă simt mai rău decât atunci când am avut pojar. Mă simt chiar mai rău decât atunci când aproape că am fost mâncat de rechinul cel ucigaș. Mă simt mai oribil decât atunci când am mâncat zece sandwich-uri cu meduze unul după altul și apoi le-am dat afară pe toate”.

De ce se simțea oare Săndel așa de abătut, groaznic și oribil?
”Tocmai am aflat că am rămas repetent în clasa a patra la Școala de Pești a Doamnei Somon”, gemu el.

”Ce prost sunt”, bolborosi, în timp ce înota în cerc încercând să decidă ce să facă. ”Nu sunt în stare să fac nimic ca lumea. Nu-s în stare de nimic și nu-s bun de nimic ca pește și probabil că niciodată nu o să fiu mai bun de atât.” Săndel aproape că plângea. ”Ahh”, suspină el, ”Sunt atât de prost încât am uitat că peștii nici nu pot să plângă. Asta chiar că-i groaznic! Mă simt așa de vinovat că am rămas repetent. Nu cred că sunt în stare să le spun mamei și tatălui meu că fiul lor e un ratat. Le-ar înfunda branhiile. Cred că cel mai bine ar fi să plec în largul oceanului și să dispar. Așa nu vor afla niciodată ce s-a întâmplat cu mine și ce dezamăgire le-am produs.”

”Adio, bătrân colț de mare familiar”, suspină Săndel. Se mai uită o dată în urmă, peste coadă, și se îndreaptă spre Marele Ocean, unde razele soarelui nu ajung niciodată. Cel puțin așa credea el, că se îndreapta în direcția Marelui Ocean. Navigația era una dintre materiile la care rămăsese repetent. ”Sunt așa de prost încât nici măcar nu știu să plec de acasă”, gândi posomorât Săndel. Înota prin niște ape tare ciudate.

Treptat, aripioarele începură să-i obosească și branhiile aproape că îl dureau. Săndel nu călătorise niciodată așa de departe. Dintr-o dată totul se întunecă. ”Hei, cine a stins lumina?” strigă Săndel. ”Ceva nu e în regulă aici”, gălgâi Săndel înspăimântat. ”Mă întreb dacă acesta este Marele Ocean”.

Dintr-o dată Săndel se trezi în strânsoarea unei tentacule iscusite, care era puternică precum oțelul. Îl târî prin apă și îl aduse la fălcile unei caracatițe urâte. ”Ah, cina... în sfârșit...!”, spuse caracatița, lingându-se pe buze. ”Ce bucatăică gustoasă! Stai să văd...unde... unde oare am pus muștarul?” ”Chiar că nu vreau să-mi sfârșesc viața în fălcile unei caracatițe flămânde”, spuse Săndel, înecându-se. ”Trebuie să gălesc rapid o cale de scăpare!” Între timp caracatița începu să-l înmoaie pe Săndel în borcanul cu muștar. Chiar atunci îi veni și lui Săndel o idee salvatoare. ”Hei, uită-te într-acolo!” strigă el, ”uite cum trece o clasă întreagă de sardele!” Caracatița fu distrasă de strigătul lui Săndel și de gândul de a mânca o întreagă clasă de sardele. Săndel lovi borcanul de muștar cu coada, iar borcanul zbură cât colo și o lovi pe caracatiță în cap. ”Auuu!”, strigă caracatița, stropind cu și mai multă cerneală neagră, ca aceea în care se pierduse Săndel mai devreme... și îl scăpă din strânsoare în tulburarea astfel iscată!

Săndel începu să înoate înainte cu toată viteza. Înota așa de repede, iar cerneala caracatiței era așa de deasă, încât nici nu putea să vadă încotro se îndreaptă. "Bufff!" Săndel înotase și se izbise de un uriaș zid gri. Se simțea amețit, confuz și speriat. "Poate că e un rechin sau un pește spadă" gândi el. "Mai bine dispar de aici cât pot de repede." "Scuză-mă", spuse o voce blândă și melodioasă. "Pot să te ajut cu ceva?" "Vai de mine!" bolborosi Săndel. "Cine sunteți? Nu am mai văzut niciodată un pește așa de mare ca dumneavoastră!"

"Ei bine, numele meu este Elena, Balena Coccoșată, așa că nu sunt chiar un pește. Iar eu nu am văzut niciodată o creatură așa de micuță ca tine. De fapt, nici nu te văd deloc. Înotă, te rog, până în dreptul ochilor mei ca să te pot vedea." "Pare a fi destul de inofensivă", gândi Săndel și înotă până în dreptul unui ochi de-al ei. "Eu sunt Săndel, Peștișorul cel Plat", spuse el timid. "Și ce faci aici? Ești destul de departe de casă", spuse Elena. "Mi-e rușine să vă spun", spuse Săndel roșind. "Am înotat departe de casă pentru că am rămas repetent în clasa a patra la Școala de Pești a Doamnei Somon. Nu sunt bun de nimic ca pește și sunt o rușine pentru părinții mei, așa că am decis să plec de capul meu în largul Marelui Ocean și să nu mai fiu de ocară părinților mei. Dar sunt o catastrofă și când vine vorba să înot departe de casă! Nici măcar nu am putut să găsesc Marele Ocean. Și era cât pe ce să fiu mâncat de o caracatiță uriașă. Așa că vedeți bine, nu sunt în stare să fac nimic ca lumea!" "Stai o clipă. Spui că era cât pe ce să fii mâncat de o caracatiță?", întrebă Elena. "Da, am lovit-o cu borcanul de muștar și am înotat repede de acolo", răspuse Săndel. "Păi atunci tot ai reușit să faci ceva bine", spuse Elena. "Nu m-am gândit la asta, spuse Săndel, "dar cred că așa e. "Nu cred că te-ai împotmolit fiindcă ești prost sau incapabil să faci ceva bun", continuă Elena. "Ai ales să te învinovățești pentru greșelile tale, în loc să accepți faptul că ești ca toți ceilalți, un pește supus grșelii, care face atât lucruri bune, cât și rele." "Poate", spuse Săndel, "dar mie mi se pare că fac mai ales lucruri rele și că cele mai multe lucruri le fac prost. Asta nu înseamnă că sunt un pește prost?" "Nu există pești buni și pești răi," spuse Elena. "Sunt doar pești care fac lucruri bune și lucruri rele. Toți peștii sunt formați din toate însușirile și purtările lor, dintre care unele sunt bune, iar altele sunt rele. Este imposibil să fii în întregime bun sau în întregime rău. Chiar dacă ești pe de-a întregul rău azi, mai mult ca sigur că ai făcut ceva bun în trecut sau că vei face ceva bun în viitor – și dacă e așa, înseamnă că nu ești rău în întregime." "Asta așa e," răspuse Săndel gânditor, "dar mie tot nu-mi place să fac greșeli și să dau greș tot timpul sau aproape tot timpul. Cum să mă descurc atunci?" "Primul pas," explică Elena, "este să te accepți pe tine însuși în întregime, cu greșeli și cu tot restul. Încearcă să nu te învinovățești, indiferent de ceea ce faci. Al doilea pas este să accepți responsabilitatea pentru că ai făcut o greșală sau pentru că ai făcut un lucru greșit. Al treilea pas este să încerci să-ți corectezi greșelile. Iar cel de-al patrulea pas este să vezi ce poți să faci ca să nu mai repeți aceleași greșeli în viitor." "Stați să văd dacă am înțeles," spuse Săndel. "Voi folosi ca exemplu faptul că am rămas repetent în clasa a patra. În primul rând, mă accept pe mine însumi și nu-mi mai spun să sunt prost sau că nu sunt în stare de nimic bun. În al doilea rând, accept că sunt responsabil că am rămas repetent. În al treilea rând, voi învăța mai mult, ca să trec clasa anul viitor. Și în al patrulea rând, voi continua să învăț mai mult, să nu rămân repetent din nou." "Uaaa," spuse Săndel încântat, "dacă încep să gândesc astfel despre mine însumi, dacă mă accept

pe mine însumi indiferent de ce se întâmplă și dacă învăț mult de tot, atunci poate că pot să devin într-adevăr un peștișor mai bun!”

”Fii atent,” îl opri Elena. ”A te considera complet bun este la fel de nepotrivit ca a te considera în întregime rău. Tu continui să îți măsoari valoarea ca pește pornind de la felul în care te porți și felul în care reușești în ceea ce faci. Ți-ar fi mai bine dacă ți-ai judeca faptele și însușirile separat de felul în care te judecipe tine ca pește, în loc să te condamni pe tine însuși ca întreg, deoarece asta e deja un lucru prea greu pentru un peștișor micuț ca tine.”

”Cred că am înțeles acum,” spuse Săndel. ”E mai bine să mă accept pe mine însumi întotdeauna și să îmi judec doar faptele. În acest fel, pot să învăț din greșelile mele și să nu mă mai fac să mă simt așa de nefericit tot timpul.”

”Exact!” exclamă Elena. ”Vezi – poți să gândești bine atunci când ești atent. Acum nu crezi că e timpul să te întorci acasă la familia ta?”

”Cred că da,” spuse Săndel. ”Acum că îmi dau seama că nu sunt chiar așa de prost și nepriceput, chiar dacă am rămas repetent în clasa a patra, nu mai îmi e așa greu să dau ochii cu ei. Mulțumesc pentru ajutor, doamnă Elena. mi-ar fi de mare folos dacă mi-ați arăta direcția cea bună”.

”Cred că Satul Peștișorilor Plați este în direcția aceea,” răspunse Elena, arătându-i drumul cu coada.

”Îți doresc o călătorie bună până acasă!”

Pe măsură ce Săndel se îndrepta înotând spre casă, o auzea pe Elena cântând în depărtare.

”Elena mi-a arătat calea cea bună în mai multe privințe!”, gândi el fericit. ”Sunt așa de bucuros că mi-am dat seama că nu există pești buni sau pești răi – ci doar pești pur și simpli. Iar eu sunt mândru să fiu unul dintre ei!”

SURSA: <http://www.anidescoala.ro/divertisment/povesti/autori-straini/>

ANEXA 3

RAPORT ZILNIC PENTRU ACASĂ

Nume:		
Prenume:		
DA	NU	
☐	☐	A respectat toate regulile stabilite.
☐	☐	S-a înțeles bine cu ceilalți copii.
☐	☐	A rezolvat sarcinile primite în cadrul activităților.
☐	☐	A ajutat vreun coleg.
Semnătura părintelui:		
Semnătura profesorului:		